

kun undtagelsesviis kunnet lykkes det store Antal Lærere, som udføre det meste Skolearbejde her i Byen, nemlig Lærerne ved de store Skoler, der ligesaavel som Statens Skoler have Tilladelse til at dimittere, at faae en høiere Betaling. Dette har ingenlunde sin Grund i, at de Mænd, der staae i Spidsen for de nævnte Instituter, ikke gjerne ville forhøje Lønnen for deres Lærere, men Grunden dertil er den, at de, maaffee med enkelte Undtagelser, ikke have saa store Indtægter af deres Skoler, at de see sig istand til at gjøre det, og dette hidrører atter derfra, at Skolepengene enten staae paa det samme Standpunkt som for 20 à 30 Aar siden, eller for visse Skolers Bedkommende endog ere gaaede betydeligt ned. Naar man tænker paa, hvormeget alt Andet er blevet fordyret, saa er det dog forunderligt, at medens Skolepengene for en Discipel i private Skoler i 1827 udgjorde 86 Rigsdaler Sølv aarlig, udgjøre de nu kun 64 Rd. Det er altsaa en nødvendig Betingelse for, at Bestyrerne af saadanne Instituter kunne gagere der s Lærere anstændigt, at de faae Skolepengene forhøiede, men dette er, hvad man let vil see, en betænkelig Sag for dem selv at gribe an, navnlig ligeoverfor Forældrene, og den bliver virkelig meget vanskeligere for dem, naar Forældrene kunne henvise til, at der i Statens Skoler ikke alene ikke erlægges et høiere

Skolecontingent, men tværtimod et meget lavere end det, der hidtil er blevet betalt i de private Skoler. Jeg troer rigtignok, at det vilde være i Alles Interesse, naar Skolepengene bleve forhøiede. Det vilde navnlig være i Statens egen Interesse, da den derved vilde faae en forøget Indtægt, og hvad de private Skoler angaaer, da vilde det vistnok ogsaa være i deres Interesse. De private Skoler have allerede Vanskeligheder nok at bekæmpe, idet de skulle concurrere med den høist doterede Skole i hele Landet, med en Skole, som har saa overmaade store Midler til sin Raadighed, uagtet den jo, som vi Alle vide, ingenlunde præsterer mere end andre Skoler, og neppe saa meget. Da denne Skole kan optage et meget stort Antal Elever — tidligere har der været 100, senere blev det 150, og nu er det formodentlig henved 170, — strømme Folk i Mængde derhen, saa at det, naar Skolepengene holdes paa dette lave Standpunkt, vil, som jeg før tillod mig at anføre, være vanskeligt for de private Skoler, at forhøie Skolecontingentet, og det vil altsaa blive umuligt at forhøie Lønnen for det store Antal Lærere, — hvoriblandt der findes mange dygtige Mænd, — som udføre Arbeidet ved disse private Skoler, og vi maae jo erindre, at alene de tre lærde Skoler her i Kjøbenhavn for Tiden tælle 1000 Elever.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag:

Foreslaaet	Bevilget
Sum.	Sum.
Rd. §.	Rd. §.

13) Det lærde Skolevæsen. Indt. Bet. Nr. 19). Som fjerde Indtægtspost efter „Renter af Skolernes og tilhørende Fonds rentebærende Formue“ opføres:

4. Af Skolefondens rentebærende Formue 22,187 Rd. 28 §. hvorefter de øvrige Nummere paa Indtægtsposten forhøies, og som en ny femtende Udgiftspost opføres:

15. Øverligere Tilskud til de to nye Skolebygninger i Horsens og Ribe . . . . . 7,185 Rd.;
derimod bortfalder den sidste Deel af denne hele Conto fra „Indtægt . . . 186,300 Rd.“

” ” ” ”

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.